

A' ROMAITSASZARIES AP. KIRALYI FELSEG-
NEK KEGYELMÉS ENGEDELMÉVEL.

Indult **BETSBÖL** Pénteken 3. Decemberben. 1790.

**Tolvaj! Tolvaj! Tolvaj! Gyilkos! Gyilkos!
Gyilkos!**

Igy ordítá-el Dec. 3-dikán egy Frantzia Lélek má-
gát az *Elyféumban*, mellyre minden itt lévő
Frantzia és Belga Lelkek öszve-todulván, kérdik
vála tőlle, mi baja volna. Uraim! felel ez: egész
Frantzia-ország Gyilkosok, Tolvajok és Latrok bar-
langjai. En itt Udvari Kotsis voltam, és midön azt
vélném, hogy ezen ember vért szomjuházők hatal-
mából ki-szabadulának, a' gyilkos Frantziák útomat
el-alván, mind engemet, mind a' szekeremben lé-
vöket életüinktől folztaniak-meg. — El bámulának
ezen a' Frantzia-országban már tsendelséget re-
ménylett Lelkek, és kéri vála ezen ujjonan érke-
zett Frantzot, hogy a' Frantzia-országi és Belgiumi

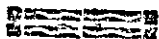
D d d d

Ujjai.

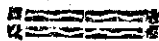

Ujjságokat beszéllensé elé — mellyet ez, a' körsz-
lötté álló számtalan Lekeknek így kezdé beszéllé-
ni: — „ Nov. 10 dikén a' Párisi nép egy Députá-
sziot küldé a' Nemzeti-gyűlésbe, és az egész Városnak
névében azt kívánnyavala, hogy a' Ministerek mind
csapottasának-el, és kettő ezek közzül úgy vadal-
tatik vala, mint a' Nemzet méltóságának meg sér-
tője. Ezen Levélre az nap eleget tanátskozának —
de semmit sem végezhetének. Azonban a' hadi Mi-
nister *Latour* el botsáttó Levelet kére a' Gyűléstől,
mely azonnal meg-is adatek néki, és a' Nemzet
Gyűlésnek számot ada az egész Frantzia Táborról.
Az ő szám-adása szerint Juliusnak 1. napján 1789-
ben az egész Tábor 154-ezer 910 Katonából áll
vala; Oktob. 1 napján 1790-ben pedig 123-ezer 984
ból, és így 15 hónapok alatt 30-ezer 926 emberek
kel kilsebb a' Frantzia Tábor, kik vagy a' gyil-
kosság elől szöktenek-meg, vagy a' gyilkos kezek által
ide az Elyseumba küldettek ezen leg-kerefszényebb
Országból. — E' még semmi sem — de monda-
tom néktek, hogy a' Királyi Udvarnak Sz. Cloud-
ban való hoszszas mulatása a' Párisiakban olly rosz
vért és Királyok ellen való hihetlenséget csinált,
hogy ennek veszedelmes következéseitől mindenek
refzketnek. Egy Nemzeti Seregbéli Gránátéros az
mondá a' napokban *Fájette* Urnak, hogy hívja Pá-
risba a' Királyt, és mondja-meg néki, hogy ha
minden órán itt nem fogna meg-jelenédeni, mi
magunk erőszakoson fognók még egyszer bé hozni.
Fájette Ur erősítte vala ezen ösztön ellen ragadozó
Számárnak, hogy már ez iránt jelentést tett vol-
na

na — és a' Királyi Udvar Párisba váratik vala Nov. 13-dikán. Ugyan ezen Gránátéros, a' maga Generálját-is közönséges helyen szollittá-meg, hogy miért nem vólt akkor jelen a' Nemzeti-gyűlésben, midőn a' Párisi nép a' Ministerek' el-tsapattatását kivánta. — De még-is több! A' nép közönségesen azt beszéli, hogy a' Király már el-felejtkezett azon *Letzkéről*, mellyet a' nép néki 6-dik Októberben adott vala; azért ujj letzkét kelletik néki adni, melyről ne felejtkezhessék olyan hamar el. Ez is semmi sem — de ezen maszlagos fejű zenebonás Frantziáknak minden-felé a' forog szájokban: nekünk nints szükségünk Királyra! Így gondolkoznak, és így beszélnek a' Frantzok a' magok Királyokról. No már most mondjátok meg énnekem, ki szeretné közzülletek egy olyan fene-vadok társaságában, egy olyan Országban lakni, a' hol semmi Fő nem lévén, senki senkitől sem félvén, egy óráig sem lehetne bizonyos életéről: a' hól a' főnek egy alá való tagotska parantsol — és akárki nek-is élete minden szempillantásban veszedelemben forog. — A' Nemzeti-gyűlésnek egyik *Lámeth* nevezetű tagja, *Chauvigny* nevezetű irigyétől baj-vívrásra ki-hivattatván, mentegette magát, hogy életével tsak a' Frantzia népnek tartoznék áldozni. Hertzeg *Castries*, a' Nemzeti-gyűlésnek hasonló tagja *Chauvignynek* egyik barátja, ennek partyát fogván, kényszeríteni kezdette *Lámethet*, hogy amazén ő velle szállana-ki viadalra. *Lámeth* hivatalának méltóságáról bőszerűsága miatt el-felejtkezhvén, megjelent a' rendelt órában, és a' nevezett Hertzegtől,

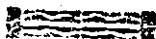

jobb karján igen keményen meg-sebésítettet. Ezt észre vévén a' nép, a' baj-vivó Hertzegnek házára rontott, és minden készületeit semmivé tévén, házá-t is a' földel egyenlővé tette volna, ha *Fájette* zored magával meg nem jelent, és a' népet el nem szélesztette volna. Itt szemében meg-mondotta ezen nagy Generálnak *Fájettének*, egyik a' Polgárok között: *hogy midőn magok a' Törvény-tévők a' Törvényeket által hágják, szabad a' népnek a' Törvényre ezeket rád emlékeztetni.* — Már most azon tanátskozik a' Nemzeti-gyűlés, hogy a' két személyek között való baj-vivás egész Frantzia országban meg-tiltassék — de bár azt-is tiltanak meg a' jó munka nélkül élni akaró, Frantz Uramék — hogy a' magok tulajdon Királyokat és Királynéjokat, bosszúsággal ne illethék; a' Királynéjokat tisztelnek és hagyják életben; a' Királyokat mind Nemzeteknek és Országjoknak fejét halgathatják, és tartanak szabadságban — de oh fájdalom!!! Némelyek már-is azt akarják hinni, hogy a' F. Királyné ki-akarván innen útozni Aultria felé, ezen fene vadnál dühösebb Nemzettől az úton meg-öletett volna, hogy maga a' Király fogságban volna, hogy a' Király-fiakat a' Nemzet nevelné. Oh fájdalom!! Né hiűjük — de ha nem hiűnk-is — csak az emlékezets-is mely keserves, mely vad és kegyetlen állatokat képzelhető ezen (tégük-fel) hamis hirnek, egy valóságos emberi szívnek rettenetes. — Ha ez így találna lenni, fel-zavaradnak a' Nemzetek, el-hadják Országait, mint hajdon és vándorolni indulnak. Az ilyen rettenetes dolgokat

gokat a' többi Europai Fejedelmek sem szenved-
vén halgatással, mi lesz utoljára egy ilyen Nem-
zeiből! — A' Belgiumbéli Sántot-ütött edgyügyü
népet alattomban való külső segittséggel biztatja
Vandernot — és más Politikusok is azt vélik, hogy
bizonyos idegen Hatalmoságok ugy akarnának,
hogy ha külömben nem lehet, rá beszéljék ő Fel-
ségét *Leopoldot*, hogy *Belgium* Német-országhoz ra-
galztassék, és a' Tsászárr minden esztendőben 5
milliomokkal fizettesék Belgiumtól; mely ennekutá-
na Tsászári fizetés légyen. — *Vandernóth* egy Pa-
tensében az egész Belgiumbélieket fegyverbe öltöz-
tette, és olly vakmerőségre vette, hogy ha a' F.
Tsászári katonaság erővel kívánná őket meg-gyöz-
ni, inkább Faluikat, Vároksaikat magok gyujtsák-
meg, és fegyveresen mennyenek miányájon által
Hollandiába és Frantzia országba, hogy Uralkod-
jék az ő puzta kö-halmaikon az, a' kinek tettzik.
Vakmerő gondolat!! Iljentelen képzelődés!! — A'
Luttikhi külső Városba bé-szállottak már a' F. Tsá-
szári Királyi Katonák, kik tsak keresztül menő út-
jokra kértének vala szállást — de tsak alig, ha
ott nem maradnak; mert a' Várostit a' Patriotáktól
el-vették — és a' fegyverből is-vetkeztették; mel-
lyet *Akhenből* 20. Nov. irnak. — A' Frantziákkal
is tsak így lesz idővel:

Anglia. — Az ő Felsége II-dik *Leopold'* Tsá-
szári és Királyi eddig Londonban mulatozott Kö-
vetye Gróf *Revitzy*, a' múlt hónapnak 12-dikén,
az Anglus Királytól bútsut vévén, Gr. *Stádion* mint
rend kívül való Követye és tellyes hatalmú Mini-
stere F. Királyunknak 's Németek Tsászárijának az

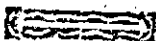

Anglus Udvarnál, ugyan azon napon közönte-bé.
 — An Anglus és Spanyol Udvarok között való
 új békeség a' következő 8 punktumokat fog-
 lallya magában. — 1.) Azon épületek 's vidékek,
 az *Északi Amerikának* Napnyugoti parttyain, és
 az itt közel fekvő szigetek, mellyekről az Anglus
 jobbágyok nem régiben el üzettenek vólt, ezeknek a'
 Spanyoloktól ismét vizsgálva fognak engedtetni. —
 2.) Minden erőszaktételekért, mellyeket a' Spa-
 nyolok ezen vidékekben az Anglus jobbágyokon el
 követtenek, tökéletesen elég tétetődik. — 3.) Az
 Anglus jobbágyoknak szabad lészzen az után az ugy
 nevezett *Pacificum* és *Déli* tengeren hajóközni, és
 halászni, és a' lakófokkal való kereskedés és meg-
 telepedés végett azon partokra, mellyek még ed-
 dig senkitől el-foglaltatva nintsenek, ki-szállani:
 hogy pedig az Anglusok semmi titkos kereskedést
 ne üzheessenek, nem engedtetik-meg nékiek az ha-
 lászat valamelly Spanyoloktól lakatott parthoz 10
 tengeri mértföldeknél közelebbnyire, és állandó la-
 kó-helyet egy Hatalomság-is maga jobbágyainak,
 ott az hol a' Spanyolok már birtokosok, nem fog-
 laltathat, hanem tsak halászat és kereskedés
 végett meg-kivántatót és tsak ideig tartót; a' mely
 helyeket a' Spanyolok most az Anglusnak vizsgálva
 adtanak, ide szabad lészzen a' bé-menetel mindenik
 nemzetnek. Melly fel-tételek mind edgyütt az ed-
 gyezés 4-dik, 5-dik, és 6-dik punktumait foglal-
 lyák magokban. — 7.) Ha egyik nemzet béliek a'
 másiknak panaszra alkalmatóságot szolgáltatnak, e-
 zét panasznak az Udvarok elejében kell terjesztet-
 ni 's ott kell eligazittatni. — 8.) Ezen egyezés-
 nek 6 hetek alatt meg-kell all-írás által erősítettetni.

Octo.

Oktobernek 12-dik napján szállott vala-bé Tordára, és a' körül való falukra a' *Róizski* Regementjének egy Batalionja, mellynek Stabja is néhány ágyukkal edgyütt Tordán vagyon, a' jövő teli quartélyra. De melly igen reménytelen vévének parantsolatot, hogy innen ki-mozdúljanak, és Fekete-tóra, és annak vidékére által-menjenek a' télre! Indúlnak-is immár éppen ez hétnek folytával. A' minap ezen Batallionnak szép egyben-gyűlése vala Tordán, a' mikor maga az Oberster Ur a' Katonáknak ditséretekre szolgáló beszédet mondván azon vitéz tselekedetekért, mellyet Kalafátnál véghez vittek, mikor a' Török ellenségnek Sántzán bé routottanak, egyszersmind pedig öt személieknek arany és ezüst érdem pénzek osztattak-ki, kiket az Oberster Ur meg-tsókolván, nyakokban függesztette. Maradtak-el még hátra ezen-pénzre érdemefek néhányan, kiket az Oberster Ur magasztalt, és vigasztalta, hogy nékik-is tsalhatatlanul meg-fog érkezní az érdem-pénz. Egygyet ezek közzül, kinek vitéz tselekedete majd első vala, minthogy a' jutalma még el-nem érkezett, maga az Oberster Ur igen nyájason közönséges helyen meg-tsokola, méltó érdemének bizonyóságául. Ezek a' mi rövid ideig tartó Vendégeink magokat a' Magyarok között igen nagy betsúllettel és tsendességgel vífelték. De a' Városi és körül való nép-is minden lehető békéséges-türéssel és hozzájok való emberséggel vífeltettek, sőt néha némelleyeknek alkalmatlan vóltokat-is jó-akarattal víszontagolták, mind azért, hogy igen el-aléltt nép vala; mind pedig hogy ma-

gok

gok a' Németek látsák meg, hogy hazugok légye-
 nek azok a' hírek, mintha a' Németeket a' Magya-
 rok igen keresztül való szível és szemmel látnák.
 Magok a' Tisztek nem győzték hirdetni, mely igen
 meg-elégedtek vala a' népnek hozzájok való em-
 berségével, és már igen nagy fájdalommal indul-
 nak ki közzüllünk. Helyétték más rendbélieket vá-
 rnik. De kik jöjjenek még nem tudjuk. — Ezen
 hón. 14-dik napján esett meg Tordán is mindenek
 Vallásnak Templomaiban, a' Fels. Királyi Guber-
 niumnak paránsolatja szerint, Fels. Leopold Urunk-
 nak a' Romai Német-orzági Tsázságra lett di-
 tsóséges és örvendetes fel-köztüasztatásának *Téged*
Isten ditsérik szerint való vig-meg-inneplése; a'
 nokor is minékutánna mindenik templomban Prédi-
 káziók, és Fels. Tsázsáért 's Fels. Hazáért való
 Könyörgések lettenek volna, annakutántia a' Városi
 nép a' piatzra le takarodott, hol az itten lévő Kato-
 náknak is meg-tették a' pompát, magok modjokát. Rész-
 szerint a' piatzra, rész-szerint pedig a' Torda fe-
 lett való helyre vitettek vala ki a' Regementek
 néhány ágyui és sokszor meg-hármazatt-ágyuokak
 dörgésével hangzoltanak a' Városnak minden ré-
 szei. A' Tek. itten lévő Só-Kamarának is ágyui
 ki-szegeztettek, és azok hasonlóképpen örvendező
 h vatalokat néhányszor durrogtattak. — Mind a'
 Mélt. Oberster Ur nagy ebédet tartott, mind pedig
 Katonáit meg-vendéglette. Mélt. Gróf Bethlen Láz-
 lóné Alszony ő Nagysága egész hordó-bort vona-
 tott ki a' Katonáság számára. Az Aknán a' Kama-
 ra-Ispány Urnál is nagy ebéd tartatott. Kiltettett
 a'

a' népnek örvendező szive még szemeiből is, kik a'
 templomban ugyan szemben mosolyogva hallgatták
 Pappjaiktól ezen örvendetes Koronázatásnak hirdet-
 tetését, és a' buzgó sietség miatt némellyek a' tem-
 plomból is a' Katonák pompájára vágyakozván,
 szárvasi lábakon futottanak a' nagyobb torokkal or-
 ditó Hirdetőknek szemlélésére. Ugy tudom, hogy
 az egész Hazában a' közönségesen ki-ment paran-
 tsolat szerint, a' hová csak el-juthatott, ugyan e-
 zen örvendező pompa meg-citetett. — Már a' múlt
 hetekben a' Es. Királyi Guberniumnak fővebb Mélt.
 Személyei *Kolosvárra* ki-költöztenek vala. De a'
 Guberniumhoz tartozó kisebb Tisztségek még most
 költöznek. Az éjjel szállának-meg Tordán 50 sze-
 kerek a' Tsászári iga-vonó barmoknak vontatásá-
 val, mellyek mind a' Fels. Guberniumhoz tartozó
 Cancellistákat, és más oda tartozó Személyeket
 költöztetnek, ez igen alkalmatlan és mély-sáros út-
 ban Kolosvárra. Még a' jövő héten ismét 50 sze-
 kereket hasonló teréhyel várunk szállásra. Retten-
 tő költségben kell ennek a' költöztetésnek kerülni
 tsak a' szénának iszonyú szüke miatt. Tsak egy
 éjjel 300 ökörnek négy, öt szekér széna igen vé-
 kony vendégség, mellyet még-is 100 — 120 f. fo-
 rintokkal alig szerezhetnek. — E' szerint a'
 Fels. Guberniumnak valóságos Gyűlése Kolosvárott
 még el-nem kezdődött. De a' sietség nagy moz-
 gásban vagon. *Fervet opus*, mivel a' körül-állá-
 lok szoritják a' dolgot. — Még a' Diatánknak is
 valóságos kezdetét nem tudhatjuk. De az-is jelen
 vagon. — *Simon-Juda* napja táján el-kezdődé-
 nek

nek a' fok szározságot követő esőzések, mellyeknek minden-felé Erdélyben az a' hasznok vagyon, hogy a' Gabonák ki-költének, a' mellyekről reménység nem vala-is, tsak már a' tél miatt elnevesznének ezek a' gyengeded gabona-vetések. Már negyöd naptól fogva kevés hó-is lepte-bé a' földet, melly mivel két nap alatt fagygyal-is már elkezdődött állandónak láttzik. Bor Erdélyben kevés lett. Nagyobb tsuda, hogy a' mustnak árja nagyobb volt, mint tavaly vala, holott a' nagy szükség miatt, nem lehet látni, hogy igen vigan kelesen a' bor jövendőben. Tordán vedre az új bornak rend-szerint négy mártás. A' Törökbúzának vékája 20 garas. 34 — 37 garas a' szép búzának. Ez Országban szerte-széljel a' ki-költ vetésben nagy veszedelem ment által. Valami féreg által, mely a' hernyóhoz hasonlít, és a' földben vagyon számtalan fok zöld vetés hódak megeméltettek, mellyek közzül némelyleket a' gazdák inkább ki-is szántottak. — Mélt. L. Bárá Kemény Sámuel ő Nagysága ezen Nemes Torda Vármegyében folytatott Adminisztrátori hivatalát, a' Fels. Udvarnak meg erősített végezése szerint-is, már valóságos Fő-Ispányi nével és hivatallal felváltotta az egész Nemes Vármegyének ohajtott örömére.

Kolozvár 21-dik Nov. Sajnálom, hogy a' Kurinak Deres paripáját el-kellettik nyernünk. A' F. K. Kormányzék már egészen itt van, és Szébenben most meg-szüntenek a' Gyűlések, és majd meglátjuk az Ország-gyűlése után, miképpen fog itt maradni. — Igaz az, hogy ha a' mi Felséges és

Ke.

Kegyelmes Urunk, a' mi erősségeinket-is szivére venni méltoztatik, azok bizony sokkal erősebbek mint a' Szászoké. Kolosvár soha sem volt Fejedelméhez hívségtelen, és nem zárta-bé Kapuit a' Fejedelem előtt, sőt hogy meg-rongyosodott 's meg-földesüdött annak-is Fejedelméhez való hívsége volt az oka, sokszor kellett Sattzaltatásokat, és az ellenségnek tüzét 's prédáját ki-állani. Kolosvár ezt mindenkor hívségesen ki-állotta! Ha azért már most egy ilyen fő Dicsalékumnak valamely Helységben való maradásával azon Helység épül, ezen Izzegény romladozott kerítettü Város-is meg-érdemlené azt. Ne fogadj hát Barátom a' *Deresbe*; mert könnyen el-vezetheted. — Inkább vészeld-e a' *Kurir*, *Deres* paripáját, mintsem a' Kormányzók Kolosvárra ne mennyen lakni; de ha a' proba tűz által 7-szer meg-probáltatott *Márs*-fiai, a' *Vajnák* hátra maradnak, és az arany Keresztet gyakran a' háló-süvegben dohányzóknak osztogatja *Márs* — nem igen félthetem a' *Dereft*.

Rövid, de fontos meg-jegyzések.

A' mi F. Atyánk és Királyunk, hogy a' hiv Magyar Nemzetnek személyéhez és hozzá tartozóihoz megbizonyított különös hajlandóságát, édes Atyai módra meg-jutalmaztassa, a' Nemzetnek állandóul lehető meg-nyugtatására, azt kívánta önként törvényé tenni, hogy az ezen-túl következő Királyok, Országlásoknak el-kezdése után, a' magok meg-koronáztatásokat és hitek' le-tételét 6 hónapoknál tovább ne halaszthassák. Ezen Kegyelmes önként szabott törvényt ő Felségének olly szives indulattal

radékok: gyermekeket, Unokákat, és Unokáknak Unokáit, egészen a' 4-dik izig — e' ritka példa a' mi időnkben, ha a' Pelli hírek nem hazudnának. — Nov. 13-dikán érkezék-meg az Erdélyi ujj Komendérozó Gr. *Mitrouszky* Szebenbe. — A' Magyar Országí fő Igazgató Vezér H. *Koburg* pedig Nov. 16-dikán ére vissza Budára, és más nap kézéhez vevé hivatalát.

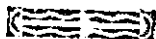
Pofon. — Nov. 17. tartott Ország-gyűlésében, midőn leg-előbb-is az a' kérdés fontoltatnék a' második Táblán: mennyire határozta-e azon ajándéknak summája, mellyel meg szokta a' szokás szerént tisztelni Ő Felségét az Ország, némellyek 100,000 forintról beszélttek: mivelhogy bődögült *M. Theresiának* annyi adatott; de csak hamar abban egyeztek meg, hogy a' 100-ezerhez még 50 ezeret tegyenek. — Ennek jelentésével fel küldetett két Követ az Első - Táblához, melly is a' 150,000-nek kerek számra, az az 200,000-re leendő nevelése eránt adta értelmét. Hírré adatván ezen határozás a' második Tablának, ez még kerekébb számra, az az 50,000 aranyra emelte az Ő Felségének ajánlandó summát. Reá állott erre az Első Tábla is. — Illy nemes vetélkedésre vitte Hazánk Rendjeit, jó Királyok eránt viseltető szereteteknek minél nagyobb mértékben lehető meg mutatását, s az Idegeneknek is erről való meg győzhetését tárgyazó buzgóságok: melly valóban annál nagyobb figyelmetességet érdemel, hogy az említett 50,000 aranyokból álló summát egyedül a' Magnási 's Nemesi-Rend fogja össze teenni. — Egy nemes tselekedet.

üetről, másra is lehet ítéletet hozni. — Ha így buzogtak Hazánk' Orzlop Emberei egy tárgy körül, mely Nemzetünknek nagy ditsőffégére válik: hogy' ne buzognának éppen olly hazafiúi tizzel más tárgy körül is, melly nem kevésbé neveli a' Nemzet' ditsőffégét, 's valóságos bóldogságát. Ertjük a' *Magyar Litteratura'* virágoztatását, mellyre szántak is már néhány ezereket a' két Hazában — egy nagy lelkü Hazafi pedig Magyar Országban, 50,000 forintot szentelt tulajdon maga azon bóldog következésü tzélnak szerentsés eszközlésére. — A' ki illy *Anglus* módra áldozik Hazájának: ditsekedve 's áldva szöll arról örökre az egész Nemzet; tizteletben tartják halhatatlan emlékezetét még az Idegeknek is!

BCU Cluj / © Cluj University Library Cluj

Tudostud.

Tsináltattam vala a' Tavafzon valami kérdés és felső játszó Kártyákat, hogy magammal Budára a' Koronázásra le-vihessem: de a' Koronázás Budáról Pofonba által tétetvén, az én kártyáim-is magammal edgyütt itt Bétsben maradának. Most küldöttem a' nevezett játékokból *Váingánd* Postafzekerén Pestre, Dévára Dr. *Gyarmathy*, és Szebenbe Titt. *Pápai* Uramékhoz, mellyek ide az ujj efszendőre bizonyoson el-érkeznek. — Egy játék, mellyhez tok-is vagyon, 100 darab Levélből áll: 50 ezek közzül kérdés, és németül magya ül vagyon nyomtatva veress Cinobiummal, körülette tizirádák, felyül pedig a' Ts. és Magyar Koronák vagynak nyomtatva: a' hátok-is elég tizifra. — Az 50 fele.

leletek feketén vagyunk nyomtatva, de más formájú tzirádákkal, sellyül van a' szárnyas Orofzlánnal egy Országba termő két fejű Sas, és a' Gyöngyű idejében siránczó árva *Nymfa*, az az a' kétős Magyar Kerelt. Ezeknek háta is elég tarka.

— A' vélek való jádztás, vagy idő veztegetések abból áll, hogy egyik személy kezébe vésén a' kérdéseket tettése szerint meg-hánnya; és kérdezi a' kártyákra írott kérdéseket rendre, jádztó-lársától, mellyre amaz is a' kezébe lévő feleletek szerint rendre felelvén, gyakran olly kérdések és feleletek jönnek öszve, hogy kötve sem tartoztathatják meg a' jádztók magokat a' inofolygástól, vagy ha jobbatskán ki-ereszkednek, a' nevetéstől, és ha még ehnél is többre kívánnak terjeszkedni a' kázgástól. Egy illyen játéknak az árja 30 kr.; melyet ha a' fősvény drágálni taná, csináltasson mag; vagy végyen mint én, idegen nyelven 45 kron, az enyimmél sokkal kisebbet és alább valót. A' ki töllem viteti-el, oltsobbán kapja; vagyok pedig szálva *Bétsben am Alstergrund, in der Schloßel gasse Nro. 170. im 1-ten Stock.* Az ajtón szemöldökre ez vágyon fejér Krétával írva: *Porta patens esto, nulli claudatur honesto*: de nem így virgulázva: *Porta patens esto nulli, claudatur honesto.*

In parado. Az Afiszonyoknak való *Anekdoták*, vagy ezeknek 2 dik részek, már ordítanak a' Sajtó alatt. A' kiknek gyenge, vagy Serföző halok vágyon, tsak előre fogják-meg, hogy ki ne pattan-tyon a' nevetésben. — — *Andrád Sámuel.*